

Nr 197.

Av herr **Hagström m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 12 § lagen den 2 juni 1933 (nr 269) om ägofred m. m.

Enligt av Kungl. Maj:t den 12 maj 1939 lämnat uppdrag tillkallade chefen för jordbruksdepartementet samma dag utredningsmän, vilka erhöles i uppdrag att verkställa utredning angående åtgärder för ernående av ökad skogsproduktion i Norrland. Dessa utredningsmän, vilka antagit benämningen Norrländska skogsproduktionsutredningen, avgåvo den 2 februari 1940 betänkande med detaljerat förslag till åtgärder. Förslaget går ut på att bland annat genom ökade statsbidrag stimulera skogsägarna till produktionsbefrämjande åtgärder å skogarna.

De arbeten, som utredningen anser böra komma till utförande, äro dels åtgärder som avse att befrämja skogsåterväxten såsom hyggesrensning, markberedning och skogsodling, dels beståndsvård såsom röjning och röjningsgallring i stavaskog, plantskog och ungskog, dels skogsutdikning, dels betesanläggning och dels anläggning och förbättring av vägar för utforsling av skogsprodukter.

Utredningen har förordat att verksamheten skulle bedrivas å skogar, lydande under 1932 års lappmarkslag, skogar i Västerbottens och Norrbottens län, beträffande vilka lagen om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna äger tillämpning, skogar i Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län, vilka äro underkastade skogsvårdslagens bestämmelser, samt dessutom vissa skogar i Kopparbergs län.

För arbetsprogrammets genomförande har utredningen föreslagit att under en period av 20 år 5,000,000 kronor årligen skulle anvisas av statsmedel.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 190, som förelagts riksdagen, säger sig emellertid chefen för jordbruksdepartementet med hänsyn till det nuvarande statsfinansiella läget icke kunna förorda, att förslaget genomföres i av utredningen förordad omfattning. Han föreslår därför, att för budgetåret 1940/41 ett till 1,000,000 kronor begränsat belopp anvisas och att arbetenas igångsättande inskränkes till att avse blott de egentliga lappmarksskogarna samt de i 4 kap. skogsvårdslagen omförmälda skyddsskogarna, såvitt de äro belägna i Jämtlands och Kopparbergs län.

Emellertid måste de bärande skäl, som anförts för verksamhetens snara igångsättande, anses gälla i minst lika hög grad även beträffande de övriga skogar, som utredningen föreslagit. Och ett sönderbrytande av utredningens väl upplagda och mycket starkt motiverade program skulle vara mycket betänkligt. Det torde också kunna sättas ifråga om ej just de skogar i mellan-Norrland, som

Bihang till riksdagens protokoll 1940. 3 saml. Nr 197.

departementschefen nu ej velat medtaga, ur räntabilitets- och andra synpunkter vore de som först borde komma ifråga.

Det är visserligen sant att det statsfinansiella läget just nu kräver all möjlig sparsamhet. Men här gäller det dock åtgärder, som måste anses vara av så utomordentlig betydelse för folkförsörjningen inte blott i Norrland utan även för landet i övrigt att sparandet hellre borde sättas in på någon annan, i det hänseendet mindre viktig punkt. Åtminstone i fråga om vilka skogar, som skola bli föremål för åtgärder, bör de sakkunniga utredningsmännens program helt följas. Anslaget storlek kan däremot kanske för första året nedprutas, exempelvis till hälften av det av utredningen föreslagna, då nämligen riksdagens beslut torde komma så sent, att det organisatoriska genomförandet ändå ej helt kan hinna genomföras under första året.

Med stöd av det anförda få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta,

- 1) att de i kungl. propositionen nr 190 föreslagna åtgärderna för ökad skogsproduktion i Norrland skola igångsättas å samtliga skogar, som de sakkunniga föreslagit, och
- 2) att det för samma ändamål äskade anslaget höjes från 1,000,000 kronor till 2,500,000 kronor.

Stockholm den 16 april 1940.

Leon. Hagström.

A. O. Frändén.

Gustaf Velandér.